आवयोर्वचनात् सूत ज्येष्ठानप्यभिवादयन्। यवीयसश्च कुशलं पश्चात् पृष्ट्वैवमुत्तरं।
यजध्वं विविधैर्य्यज्ञैर्व्विप्रेभ्यो दत्तदक्षिणाः। पुत्रैर्दारैश्च मोदध्वं महद्वो भयमागतं।
अर्थांस्त्यजत पात्रेभ्यः सुतान् प्राप्नुत कामजान्। प्रियं प्रियेभ्यश्चरत राजा हि त्वरते जये।
क्षणमेतत् प्रवृद्धं मे हृदयान्नापसर्प्पति। यद्गोविन्देति चुक्रोष कृष्णा मां दूरवासिनं।
तेजोमयं दुराधर्षं गाण्डीवं यस्य कार्म्मुकं। मद्द्वितीयेन तेनेह वैरं वः सव्यसाचिना। २२५०
मद्द्वितीयं पुनः पार्थं कः प्रार्थयितुमिच्छति। यो न कालपरीतो वाऽप्यपि साक्षात् पुरन्दरः।
बाहुभ्यामुदहेत् भूमिं दहेत् क्रुद्धः प्रजाः। पातयेत् त्रिदिवाद्देवान् योऽर्ज्जुनं समरे जयेत्।
देवासुरमनुष्येषु यक्षगन्धर्व्वभोगिषु। न तं पश्याम्यहं युद्धे पाण्डवं योऽभ्ययाद्रणे।
यत्तद्विराटनगरे श्रूयते महदद्भुतं। एकस्य च बहूनाञ्च पर्य्याप्तं तन्निदर्शनं।
एकेन पाण्डुपुत्रेण विराटनगरे यदा। भग्नाः पलायथ दिशः पर्य्याप्तं तन्निदर्शनं। २२५५
बलं वीर्य्यञ्च तेजश्च शीघ्रता लघुहस्तता। अविषादश्च धैर्य्यञ्च पार्थान्नान्यत्र विद्यते।
इत्यब्रवीद्धृषीकेशः पार्थमुद्धर्षयन् गिरा। गर्जन् समयवर्षीव गगने पाकशासनः।
केशवस्य वचः श्रुत्वा किरीटी श्वेतवाहनः। अर्ज्जुनस्तन्महद्वाक्यमब्रवीद्रोमहर्षणं।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि यानसन्धिपर्व्वणि सञ्जयवाक्ये अष्टपञ्चाशोऽध्यायः॥ ५८॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ सञ्जयस्य वचः श्रुत्वा प्रज्ञाचक्षुर्जनेश्वरः। ततः सङ्ख्यातुमारेभे तद्वचो गुणदोषतः।
प्रसङ्ख्याय च सौक्ष्म्येण गुणदोषान्विचक्षणः। यथावन्मतितत्त्वेन जयकामः सुतान्प्रति। २२६०
बलाबलं विनिश्चित्य याथातथ्येन बुद्धिमान्। शक्तिं सङ्ख्यातुमारेभे तदा वै मनुजाधिपः।
देवमानुषयोः शक्त्या तेजसा चैव पाण्डवान्। कुरून् शक्त्याऽल्पतरया दुर्य्योधनमथाब्रवीत्।
दुर्य्योधनेयं चिन्ता मे शश्वन्न व्युपशाम्यति। सत्यं ह्येतदहं मन्ये प्रत्यक्षं नानुमानतः।
आत्मजेषु परं स्नेहं सर्व्वभूतानि कुर्व्वते। प्रियाणि चैषां कुर्व्वन्ति यथाशक्ति हितानि च।
एवमेवोपकर्त्तॄणां प्रायशो लक्षयामहे। इच्छन्ति बहुलं सन्तः प्रतिकर्त्तुं महत्प्रियं। २२६५
अग्निः साचिव्यकर्त्ता स्यात् खाण्डवे तत्कृतं स्मरन्। अर्ज्जुनस्यापि भीमेऽस्मिन् कुरुपाण्डुसमागमे।
जातिसङ्घाऽभिपन्नाश्च पाण्डवानामनेकशः। धर्म्मादयः समेष्यन्ति समाहूता दिवौकसः।
भीष्मद्रोणकृपादीनां भयादशनिसम्मितं। रिरक्षिषन्तः संरम्भं गमिष्यन्तीति मे मतिः।
ते देवैः सहिताः पार्थां न शक्याः प्रतिवीक्षितुं। मानुषेण नरव्याघ्रा वीर्य्यवन्तोऽस्त्रपारगाः।
दुरासदं यस्य दिव्यं गाण्डीवं धनुरुत्तमं। वारुणौ चाक्षयौ दिव्यौ शरपूर्णौ महेषुधी। २२७०
वानरश्च ध्वजे दिव्यो निःषङ्गो धूमवद्गतिः। रथश्च चतुरन्तायां यस्य नास्ति समः क्षितौ।
महामेघनिभश्चापि निर्घोषः श्रूयते जनैः। महाशनिसमः शब्दः शात्रवाणां भयङ्करः।
यश्चातिमानुषं वीर्य्यं कृत्स्नो लोको व्यवस्यति। देवानामपि जेतारं यं विदुः पार्थिवा रणे।
शतानि पञ्च चैवेषून् यो युक्तैव दृश्यते। निमेषान्तरमात्रेण मुञ्चन्दूरञ्च पातयन्।